

ומחלקו היו ארבע

היוכדטחברה רבנים ואנשי מדע עומדים בפרץ ושוזמרים משמרת הקדש

על יד הרב אב"ד דקהלמנצויע'א סהוד'ר יעקב עטטלינגער זר"ה, וסעמי הגעזיר שמואל בלאיא כ"ה יוסף ענאך ז"ל הגמלי' נא"ר

[illegible]

[180]

הקירה ב' ביצה אי בקליפה משערין או לא.

מהגז מ"ה רשעה שיק לוי לנזי הק"ץ יערבן ע"ל.

לאביו איב'ל הא כנינה צעי סוכה היינו כנינה בקליפתה וכתהיים
דשיעור חנינה ארעי דקיי'ל צא'ח סי' תרל"ט דמוחר לאביל
כנינה זלי סוכה היינו כינה בלא קליפתה וכן הא דפסק צא'ח
סי' רל"ב ס'ג דכנינה מותר לאביל קודם חפילה היינו נמי כנינה
בלא קליפה ועפ"ז מיושב שם צבי' רל"א בעי' ה' דשיעור סעודה
ג' לכל הפחות כנינה ח"ו לרחוק כמ"ש המג"א סק"א שם דלכו
דווקא אלא דווקא וכנינה בקליפתה קאמר ותימה על הפוסקים
שסתמו בבל"ז ושיעור כותנת מסיק ביומא שם דהוא פחות מנינה
וכ' בנזכי מה"ק חא"ח סי' ל"ח וכל' דגמ' סי' הרי"ג דכונן על
פחות מנינה בלא קליפה ולענ"ד לא נראה כן דלדבריו קשה ליק
מוביח שם מ"ש דכותנת היא פחות מנינה בלא קליפה דר"ל
ליתני כנינה ופרש"י משום דהוא שיעור המורגל לענין טומיאת
אוכלין וקשה מנ"ל דלמא לעולם הוא יותר מנינה בלא קליפה
אלא דב"ש סובר כר' דואל לענין טומאת אוכלין כנינה עס הקליפה
משערין ולק' נקט כמותנת דהוא פחות מזה אבל שיעור כינה
בלא קליפה לא ניתן לרירו' לשער בו וכן חידך ראי' דמייית מור
יבורה קשה דלמא כנינה עס הקליפה משגיע ומצרך אחריו אבל
כמותנת שהוא כנינה בלא קליפה מייחס רק דעת' אלא וידעו
דכותנת ה"ס להוכיח דכותנת פחות מנינה עס הקליפה ודברי
הגב"י ז"ע וזוה"א ומהר"א ומהר"ק ומהר"ם ומהר"ם קו' בינה דוד
שהנחתו לעיל בחקירה ח' דכתיבתו ספיר אמרו דכותנת היא
זי' ב' זתים שיעור נליעה אחת וזי'נו ממש כשיער כינה בלא
קליפה שזמרו ביומא דהוא שיעור נליעה אחת ועפ"ז מהנהיג
היעט דברי החס' בעירובין פ' ע"ב ד"ה חגב הג'ל אלא שנהיג'
עצמם מצינו ב' כוונות או כוונ' הטיש'ע צבי' סס"ח וכל' בם
חוס' יה"ב ביומא פ' כמותנת דשיעור ב' בעדות הוא ח' זנים
או דכותנת דשיעור ב' בעדות הוא לערך ט' זנים לר"מ ור"י דה
נלע"ד נכון יותר דלא נגערך לומר דס"ס דידן פליג על הירושלמי
פ"ו דעירובין הלכה ח' דמוכח שם לפי פי' קרבן עדה דנרעיה
הוא כחצי כינה בקליפה ועפ"לפי הג'ל לפירוש החס' שיעור זיה
הוא כחצי כינה בלא קליפה וכמותנת הוא כנינה בלא קליפה בקרי'ו
וגרונת לירושלמי ואי ס"ס דידן לא פליג הוא כחצי כינה עס
הקליפה והוא יותר מזה כדרי סמינית כל כינה ואם פירש החס'
דס"ס דידן פליג שיעור גרונת לידן כחצי כינה שאינה קליפה
פחות חלק ט"ז מנינה בקירוב וכל הסוגיות עינים ביומא לחס'

תורה שאין להם היה לעולם ולפניך אחרו דברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור כשאל ואין מותרין להם.
(ש"ד ע"ב במסכת בבא.)

משלים ומליצות.

בשם ד' ל'ג למ'ט מונים.
מקים סעפר דל ל'ץ ירושלם חי.
קול נהי מזיון.

ברית כרותה לעדת יסורון מני אז קבלנו תורה וזאת וחוקים נמנעו לחותיט כל פינות שגטי יה, להיות ערונתם יחד אלו באלו, לזיוח כלש אחד בחד יגשו ולא יתפרדו, וכן טבע כגולת יצירתנו ונחייבנו להיות יחד אברהם בלחם נלמדו כי מאורש אחד נחוטנות, גזעם יחד משולנות, ענפיהם יסתעפו הנה גבה, שריניהם יאריכו אטה ואטה, ומטעם נאמן אחת היא העולה בית א לשוק מעונה, כחלומי בטן יחדיו אל כל מקרה אל כל ענב, חדה ועונג מטרה לחץ כנמו, לאח לרה כיולד רוח משנהו מפענו, גם שנוחחאם בלב אחיכוהו בשורה בפיאו, לב רעהו מגיד עליהו וגיל נפשו תחדו וכו' שגר יד הו רגל כאז או דוח בלחת חלקי ואזרי חוש, כל כשרו עליו יכאזו כל גיחונו ידאז, וכל קבולת יסודו יקוד אש חוקד ויקיעו לבקש לו חיי נשרים, להטיב גבה ומזורים, קן עס ה' אלה, בלמד איש הישראלי נרשה והדניקוהו הנורים, על כל אום הקדש להוליו מוהגרים. ובאגם חס עדה שליוה עיר וגבול נחונים נצרה ונזוכה, ומה גם ענדי ה' אלה בעיר קדשו נזוכה, הלא לכל אחינו בני ישראל משפט הגאולה, לנא נמשענותם, איש איש מנלחנתו אשר המה עושים, עשיר בעשרו, גבור בנצורו נדיב בנדיבחו, השוע נישועהו, לדיק בלחמוהו.

ובזאת נשענתי לנא במגילת ספר, אח אשר חזיתי אכפרה אגידה ואדברה נגד אחי ועמי! אדוני ואלופי! רבנים חכמים, יראי ה' משולמים, גבירים ארים שועים ופרחמים, הדר זקנים נבוגי ישישים, תפארת נחורים וסוד ישרים, וכל בית ישראל כולה מקטנס עד גדולש אשר נאז נצרות זין הנחרים, לעבוד אקים חיים אדון כל יגורים, יסקף ד' עליכם מועון קדשו מן האמים, וינרנכם מזיון וירושלים, להאסיף לכם נרצה ושמת חיים, ושלום עד העולם עד בלי דים, אמן ואמן.

שמעו הרים שועת נכאים, והאחנים מוסדי ארץ חתטני חלכאים! אליכם הרי ישראל שוחרי אונת העטיף רוחינו, איכם הישים משהוקקי נדק מארץ הק' חלפנף קולינו, קול שועת נח עמי מנח ניון חזעק בחנלי, קול שאון מעיר ד' חלח נור, קול יללת עמי האין קדשים לישע הקרא, נרענ נפשם החושג, נשיהם ובניהם נחוסר לחם נפשם נפחה. הלא חדעו! כי קרא ד' לרענ בלחך הק'. וירושלים עיר הק' מאד נברה, מרת החטים אשר היתה מאז חמשה אוששה פיאסטער טעורקם עלחה לחמשה ועשרים עד שלשים פיאסטער, ואך הלחם חטים לנד כל חבלנו ונחייבנו פה בלחך הלז, אין חפוחי אדמה. אין דגן וכבאמה להשיב נפש כנגבולות אחרים. וגם האורח אשר למשטן

אונם להרמזם כנר הקזה המג'א ופר'ח נסי' חפ'ו דלדירי' שיעור סעדה ופרם הוא רק ג' ננים קשים הסוגיות וז'ל דלדירי' כמ'ס המג'א שם לחוספ' ולאו נדוקא אחרו נכריחות דלחן בית הצליעה מנחיק יותר מנ' זמים אלא כחזו רק שאינו מחזיק ג' זמים ולדירי' גרונרת הוא כשליש ניהא שאיט קלופה חית הוא פחות מעט משליש ניהא שאינה קלופה וז'ס שהוא פחות מחצי ניהא קלופה אצל הוא נחוראי יותר מרביע ניהא שאינה קלופה זה לקחת, ובדרתי עפ'י דברי הג'ל' הג'ל' ולדירי' קי'ל' בכל הדברים האלו להחמיר נהי דפשוט הסוגי' כחוס' מ'מ' בש'ע' סי' תרי"ב סעי' ד' הצי' ב' דיעות לענין שיעור פרם אי ד' ננים או ג' ננים ובס' תרי"ח סעי' ז'ין פסק להחמיר דפרם היינו ד' ננים רק בדרבנן לענין עירוב פסק בס' ת"ט סעי' ז'ין להקל בהרמז'ם ובס' חפ'ו פסק לענין בית דהו כחצי ניהא היינו להחמיר כחוס' הג'ל' והיינו כניהא שהיא קלופה כנלע' ד' ומ'ס הרשנ'א נמ'ה בית ד' ש'א דים נג'ו ננים יותר מס' זמים הוא תנועה.

(מנחת חינוך)

שאלות ותשובות.

עוד השוה בענין חגיגת י"ט שני.

מבני ס' יצחק רוב באמברגער ה'י' לי' ע"ד ד"ר ווירצבורג י"א.

ישאו הרים שלום טובה וברכה, להעמודים על נשמתם הקדש, גודרי גדר ושומרי חומת החורה והמטה, ה'ה מעלת ותפארת הרבנים המופלגים מוהר' ד' מרדכי הלוי מרטארה גר'ו ושהר' שלמה נהים גר'ו.

(1234567890)

מכתב מועלתכם הרמה והמלאה לירינו הגיע, ומחובו ראינו את כל התלחה אשר מלאכת, כי מאחרי והגרי בני עמנו בקדו מוס, להחיר לה' י"ט שני של גליח לעשותו חול, ור'פ מעלהם הרמה ואגאזה כחורה עשו שלא למחר להטות און לכל החפץ למלחמה ירו להקל, כי חס אונס קשנה נולין בחנה, להצדיר להשאלים המה חומר הענין אשר התאזו לו, י' חנן לשיח עמלו נונים, ובהסכמה עלו לשלול מניעה מפי חכמי הדור כי ופי דוח הענה גם חלי הנעיר והקטן נחו דברי רפ"ו לי' ועס היות כי יודע ומייר חלי מק ערבי ערך קטן, מ'ט חונתיו בלני לא עת לחמה יס נכטן ד' להפרשי מליסורח ונכטן ד' חפילו הלמוד קמ' רבי' אל ישחוק, ועל ק עיינתי על הדבר נש'ם וסאקים חה אשר העלה ה'י' נרחמנו נעיוני.

הנה נה הענין יס לחקור א' חס עשיית י"ט שני הוא רק מחד מנהג, ב' חס הוא יולד הדין, ונחיר העלה ע'פ ההלכה לענין שאלה הג'ל' לכל אחד משני ההופנים הנזכרים.

א' דבר שהוא מוהר מוהר הדין הלא שנהג מנהג טוב להחמיר יושים סיג'י גדר או לפרשיות כדי לקיים מצוות הוה'ק כינייה עלינו מפי ה'י' הנה מנהג כזה כחו גדול ויפה מיד ועל כילה נה אחרו חול' נש'ם הדברים הנותרים ואחרים נהגו בהם אכיר יזיחה ראשי להחיר בפניהם וכתב הרשנ'א שכל מוי שנהג איסור נדבר האותר הוא חמור משהר נדרים שנאלקן עליהן ויירדיון להם אצל אלו שנהגו איסור נדרים האותרים כדי לעבית גדר נפני האסור קנלו על ענין כליסורין שאכרתן